

32000R2700

12.12.2000

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 311/17

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 2700/2000
ze dne 16. listopadu 2000,
kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 26, 95 a 133 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Čl. 253 odst. 4 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽⁴⁾, stanoví, že Rada do 1. ledna 1998 na základě zprávy Komise, jež může být doprovázena návrhy, přezkoumá celní kodex a provede nezbytné úpravy, zejména s ohledem na vytvoření vnitřního trhu.
- (2) Každé přezkoumání celního kodexu je nutno chápat jako příležitost k zavedení nástrojů a postupů k zamezení podvodů, aniž by se tím vytvořily jakékoli překážky mezinárodnímu obchodu, neboť bránění podvodům je, jak zdůraznily závěry Rady ze dne 19. května 1998, jednou z nejlepších cest, jak šetřit peníze daňových poplatníků.
- (3) Je nutno brát v úvahu usnesení Rady ze dne 25. října 1996 o zjednodušení a racionalizaci celních předpisů a celních řízení Společenství ⁽⁵⁾.
- (4) Dosud nebyly vymezeny pravomoci jednotlivých orgánů v oblasti stanovování směnných kurzů po zavedení eura.
- (5) Je vhodné stanovit možnost, aby byla celní prohlášení podávána prostřednictvím zařízení pro zpracování dat, aniž by byla doprovázena některými doklady.
- (6) Aby byla pravidla v této oblasti pružnější, je třeba usnadnit využívání režimů aktivního zušlechťovacího styku, přepracování pod celním dohledem a dočasného použití.

- (7) Postupem projednávání ve výboru je třeba stanovit další případy, kdy jsou dávky použitelné v rámci režimu pasivního zušlechťovacího styku vypočítávány na základě hodnoty zušlechťovacích operací.
- (8) Může být vhodné povolit, aby v některých svobodných pásmech byly vyřizovány formality týkající se režimu uskladňování v celním skladu a celní orgány prováděly celní kontroly v souladu s tímto režimem.
- (9) Za určitých okolností je na místě, aby zvýhodněné sazební zacházení z důvodů povahy nebo zvláštního použití zboží a odlišené vyměření cla při operacích pasivního zušlechťovacího styku byla uplatňována i v případě, že celní dluh vznikne z jiného důvodu než propuštění zboží do volného oběhu.
- (10) Ustanovení o místě vzniku celního dluhu by měla zahrnovat zvláštní pravidla pro zvláštní případy, kdy dotčená částka nedosahuje určité výše.
- (11) Ve zvláštním případě preferenčních režimů je nutné vymezit pojem chyby celních orgánů a pojem dobré víry osoby povinné zaplatit clo. Osoba povinná zaplatit clo by neměla nést odpovědnost za selhání systému v důsledku chyby zaviněné orgány třetí země. Vydání nesprávného potvrzení těmito orgány by však nemělo být považováno za chybu, jestliže se toto potvrzení zakládá na žádosti obsahující nesprávné údaje. Nesprávnost údajů dodaných vývozcem v jeho žádosti je nutno posuzovat vzhledem ke všem skutečnostem obsaženým v žádosti. Osoba povinná zaplatit clo se může odvolávat na dobrou víru, pokud může prokázat, že jednala s náležitou péčí, kromě případů, kdy bylo v *Úředním věstníku Evropských společenství* zveřejněno oznámení, že existují odůvodněné pochybnosti.
- (12) Je třeba chránit finanční zájmy Společenství a práva osoby povinné zaplatit clo před nadměrně dlouhým soudním řízením.
- (13) Je třeba upravit odložení povinnosti zaplatit celní dluh v případech, kdy dluh vznikl v důsledku odnětí zboží celnímu dohledu a kdy existuje více než jeden dlužník, aby mohly celní orgány zahájit řízení proti určitému dlužníkovi přednostně před ostatními dlužníky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 228, 21.7.1998, s. 8 a
 Úř. věst. C 248 E, 29.8.2000, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 101, 12.4.1999, s. 6.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 12. března 1999 (Úř. věst. C 175, 21.6.1999, s. 420), společný postoj Rady ze dne 25. května 2000 (Úř. věst. C 208, 20.7.2000, s. 1) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 5. října 2000.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 955/99 Evropského parlamentu a Rady (Úř. věst. L 119, 7.5.1999, s. 1).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 332, 17.11.1996, s. 1.

(14) Opatření nezbytná k provedení nařízení č. 2913/92 (EHS) je třeba přijmout podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.

(15) Je proto třeba změnit nařízení (EHS) č. 2913/92,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EHS) č. 2913/92 se mění takto:

1. V článku 4 se bod 24 se nahrazuje tímto:

„24. „postupem projednávání ve výboru“ rozumí postup uvedený v člancích 247 a 247a nebo postup uvedený v člancích 248 a 248a.“

2. V článku 35 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Jsou-li položky, na jejichž základě je určována celní hodnota zboží, vyjádřeny v jiné měně, než je měna členského státu, ve kterém se provádí hodnocení, použije se směnný kurz, který rádně vyhlásí věcně příslušné orgány.“

3. V článku 77 se dosavadní znění označuje jako odstavec 1 a doplňuje se nový odstavec, který zní:

„2. Je-li celní prohlášení podáváno prostřednictvím zařízení pro zpracování dat, mohou celní orgány povolit, aby k prohlášení nebyly připojeny doprovodné doklady zmíněné v čl. 62 odst. 2. V tomto případě musí být tyto doklady k dispozici celním orgánům.“

4. V článku 115 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Postupem projednávání ve výboru lze přijmout opatření, jejichž cílem je zakázat použití odstavce 1, usnadnit je či stanovit pro ně určité podmínky.“

5. V čl. 117 písm. c) se doplňuje nová věta, která zní:

„Postupem projednávání ve výboru lze stanovit případy, kdy jsou hospodářské podmínky považovány za splněné.“

6. Článek 124 se nahrazuje tímto:

„Článek 124

1. Systém navrácení může být použit u jakéhokoli zboží. Nelze jej však použít v případě, že v okamžiku přijetí celního prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu

— dovážené zboží podléhá množstevním omezením dovozu,

— se na dovážené zboží vztahují sazební opatření v rámci kvót,

— dovoz zboží je podmíněn předložením dovozní nebo vývozní licence v rámci společné zemědělské politiky, nebo

— na zušlechtěné výrobky byla stanovena vývozní náhrada nebo vývozní dávka.

2. Kromě toho není v systému navrácení možná žádná náhrada dovozního cla v případě, že vývoz zušlechtěných výrobků v okamžiku přijetí příslušného vývozního celního prohlášení je podmíněn předložením dovozní nebo vývozní licence nebo potvrzení v rámci společné zemědělské politiky, anebo v případě, že pro ně byla stanovena vývozní náhrada nebo vývozní dávka.

3. Postupem projednávání ve výboru lze stanovit odchylky od odstavců 1 a 2.“

7. Článek 131 se nahrazuje tímto:

„Článek 131

Postupem projednávání ve výboru bude stanoveno, ve kterých případech a za jakých zvláštních podmínek lze zboží propustit do režimu přepracování pod celním dohledem.“

8. V čl. 133 písm. e) se doplňuje nová věta, která zní:

„Postupem projednávání ve výboru lze stanovit případy, kdy jsou hospodářské podmínky považovány za splněné.“

9. Článek 142 se nahrazuje tímto:

„Článek 142

1. Použití režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla se povolí u zboží, které není uvedeno v předpisech přijatých na základě článku 141 nebo které v nich sice uvedeno je, avšak nesplňuje všechny podmínky k propuštění do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla.

2. Seznam zboží, u kterého nelze uplatnit režim dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, a podmínky pro propuštění zboží do tohoto režimu se stanoví postupem projednávání ve výboru.“

10. V článku 153 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Odchylně od článku 151 lze postupem projednávání ve výboru stanovit, ve kterých případech a za jakých zvláštních podmínek lze zboží propustit do volného oběhu po zušlechtění, přičemž se náklady zušlechtovací operace použijí jako základ pro vyměření cla podle celního sazebníku Evropských společenství.“

11. V článku 167 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Svobodná pásma, s výjimkou svobodných pásem určených podle článku 168a, musí být ohrazena. Členské státy určí vstupy do každého svobodného pásma a svobodného skladu a výstupy z nich.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

12. V článku 168 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Obvod a vstupní a výstupní místa svobodného pásma, s výjimkou svobodných pásem určených podle článku 168a, a svobodného skladu jsou pod dohledem celních orgánů.“

13. Mezi článkem 168 a názvem dílu B („Umísťování zboží ve svobodných pásmech a svobodných skladech“) se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 168a

1. Celní orgány mohou určit svobodná pásma, v kterých se provádějí celní kontroly a formality a ve kterých se použijí ustanovení o celním dluhu podle režimu uskladňování v celním skladu.

Články 170, 176 a 180 se na takto určená svobodná pásma nepoužijí.

2. Odkazy na svobodná pásma v člancích 37, 38 a 205 se nevztahují na svobodná pásma podle odstavce 1.“

14. Článek 212a se nahrazuje tímto:

„Článek 212a

Jestliže celní předpisy stanoví použití zvýhodněného sazebního zacházení u některého zboží z důvodů jeho povahy nebo zvláštního určení nebo částečné nebo úplné osvobození od dovozního nebo vývozního cla podle článků 21, 82, 145 nebo 181 až 187, použije se toto zvýhodněné sazební zacházení nebo toto částečné nebo úplné osvobození v případech, kdy vznikl celní dluh podle článků 202 až 205, 210 nebo 211, pokud zúčastněná osoba nejednala podvodně ani z hrubé nedbalosti a pokud prokáže, že ostatní podmínky pro uplatnění zvýhodněného celního zacházení nebo poskytnutí částečného nebo úplného osvobození od cla byly splněny.“

15. V článku 215 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Pokud celní orgán zjistí, že v jiném členském státě vznikl celní dluh podle článku 202 a výše tohoto dluhu je nižší než 5 000 EUR, považuje se tento celní dluh za celní dluh vzniklý v členském státě, ve kterém byl zjištěn.“

16. V čl. 220 odst. 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) částka cla dlužného ze zákona nebyla zaúčtována následkem chyby ze strany celních orgánů, kterou nemohla osoba povinná zaplatit clo rozumným způsobem zjistit, a pokud tato osoba jednala v dobré víře a dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se celního prohlášení.

Pokud byl preferenční status zboží zjištěn na základě systému správní spolupráce s orgány třetí země, považuje se vydání potvrzení těmito orgány v případě, že se

ukáže jako nesprávné, za chybu, kterou nebylo možné rozumným způsobem zjistit ve smyslu prvního pododstavce.

Vydání nesprávného potvrzení však není chybou, je-li potvrzení založeno na nesprávném popisu skutečností podaném vývozcem, není-li zřejmé, že orgány vydávající potvrzení si byly vědomy nebo si měly být vědomy toho, že zboží nesplňuje podmínky pro preferenční zacházení.

Osoba povinná zaplatit clo se může odvolat na dobrou víru, pokud je schopna prokázat, že v období dotyčných obchodních operací jednala s náležitou péčí, aby zajistila splnění všech podmínek pro preferenční zacházení.

Osoba povinná zaplatit clo se však nemůže odvolat na dobrou víru, pokud Evropská komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* oznámení o tom, že existují odůvodněné pochybnosti, zda daná země správně uplatňuje preferenční režim;“.

17. V článku 221 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Sdělení dlužníkovi nelze provést po uplynutí lhůty tři let ode dne vzniku celního dluhu. Běh této lhůty se staví ode dne podání opravného prostředku ve smyslu článku 243 po dobu trvání řízení o opravném prostředku.

4. Vznikne-li celní dluh v důsledku činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný, může být výše dluhu sdělena dlužníkovi za podmínek stanovených platnými předpisy i po uplynutí tříleté lhůty zmíněného v odstavci 3.“

18. V článku 222 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Okolnosti a podmínky, za nichž se pozastavuje povinnost dlužníka zaplatit clo, lze rovněž stanovit postupem projednávání ve výboru,

— je-li podána žádost o prominutí cla podle článků 237, 238 nebo 239, nebo

— je-li zboží zajištěno za účelem následného zabavení podle čl. 233 písm. c) druhé odrážky nebo písm. d), nebo

— celní dluh vznikl na základě článku 230 a je více dlužníků.“

19. Články 247, 248 a 249 se nahrazují tímto:

„Článek 247

Opatření nezbytná k provedení tohoto kodexu, včetně provádění nařízení uvedeného v článku 184, s výjimkou hlavy VIII a s výhradou článků 9 a 10 nařízení (ES) č. 2658/87 (*) a článku 248 tohoto nařízení se přijmou regulativním postupem uvedeným v čl. 247a odst. 2 v souladu s mezinárodními závazky Společenství.

Článek 247a

1. Komisi je nápomocen Výbor pro celní kodex (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 248

Opatření nezbytná k provedení článků 11, 12 a 21 budou přijata řídicím postupem uvedeným v čl. 248a odst. 2.

Článek 248a

1. Komisi je nápomocen Výbor pro celní kodex (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 249

Výbor může posoudit jakoukoliv otázku týkající se celních předpisů, kterou mu přednese jeho předseda, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost zástupce některého členského státu.

(*) Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. listopadu 2000.

Za Evropský parlament

předsedkyně

N. FONTAINE

Za Radu

předseda

R. SCHWARTZENBERG